

Sygnatura akt *IC 160/16*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Markowicz

Protokolant: Anna Kaczmarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2016r. w P.

sprawy z powództwa B. S., K. S. i A. S. (1)

przeciwko G. H. Sp.z o.o z siedzibą w P.

- o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda **B. S.** kwotę 1.400 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia zapłaty
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo B. S.
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki **K. S.** kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia zapłaty
4. w pozostałym zakresie oddala powództwo K. S.
5. zasądza od pozwanej na rzecz powoda **A. S. (1)** kwotę 400 zł (czterysta złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia zapłaty
6. w pozostałym zakresie oddala powództwo A. S. (1)
7. kosztami procesu z powództwa B. S. obciąża strony po połowie i w związku z tym zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu
8. kosztami procesu z powództwa K. S. obciąża strony po połowie i w związku z tym zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu
9. kosztami procesu z powództwa A. S. (1) obciąża strony po połowie i w związku z tym zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 15 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

SSR Ewa Markowicz

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w tut. Sądzie powodowie B. S., K. S. i małoletni A. S. (2) reprezentowany przez przedstawicieli ustawowych B. i K. S. domagali się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz:

- B. S. kwoty 2.815,76 zł obejmującej 815,76 zł tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych zawartej 23 czerwca 2015 roku w P. oraz 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop wraz z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- K. S. kwoty 2.815,76 zł obejmującej 815,76 zł tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych zawartej 23 czerwca 2015 roku w P. oraz 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop wraz z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- A. S. (1) kwoty 1.050,76 zł obejmującej 300,76 zł tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych zawartej 23 czerwca 2015 roku w P. oraz 750,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop wraz z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

a nadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Powodowie wskazali, iż zawarli z pozwaną umowę o świadczenie usług turystycznych, której przedmiotem była impreza turystyczna odbywająca się w okresie od 7 sierpnia 2015 roku do 18 sierpnia 2015 roku na greckiej wyspie Z.. Hotel, w którym powodowie zamieszkali był polecany ze względu na liczne atrakcje szczególnie dla rodzin z dziećmi. Pierwszego dnia pobytu B. S. wraz z synem A. postanowili skorzystać z przyhotelowego basenu. Okazało się, że jego wygląd znacznie odbiegał od prezentowanego na zdjęciach w ofercie. Teren wokół basenu był zaniedbany i zabrudzony, a w wielu miejscach zarówno wystających ponad powierzchnię wody, jak i na dnie basenu brakowało płytek. B. S. już w pierwszym dniu wakacji rozciął sobie stopę o ostrą krawędź jednej z płytek na dnie basenu, w którym płytki były wybrakowane. Pięta mocno krwawiła, co powodowało duży stres u kilkuletniego A. S. (1). Zdarzenie zostało zgłoszone rezydentowi. Na miejsce zdarzenia został wezwany lekarz, który założył powodowi sześć szwów na pięcie. Odszkodowanie za nienależyte wykonanie umowy zostało wyliczone przez powodów na podstawie Tabeli frankfurckiej. Wypadek, któremu uległ B. S. rzutował na przebieg całego wyjazdu. Powód nie mógł korzystać z żadnych atrakcji w hotelu lub poza nim, w związku z czym rodzina była zmuszona spędzać część urlopu oddzielnie. B. S. miał problemy z poruszaniem się, więc większość czasu z synem spędzała K. S.. Sytuacja ta doprowadziła do utraty możliwości zrelaksowania się przez powodów.

W odpowiedzi na pozew (k. 56-61) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, a nadto zasądzenie solidarnie od powodów na jej rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana potwierdziła fakt zawarcia umowy z powodami. Powodowie poza rozcięciem pięty przez B. S. nie zgłaszali pozwanej żadnych innych ewentualnych nieprawidłowości. Niezależnie od zdarzenia na basenie, którego pozwana nie kwestionuje, powodowie mogli korzystać z zapewnionych atrakcji, zapewnionego im wyżywienia i zakwaterowania. Dokumentacja medyczna B. S. nie wykazuje, by stan jego zdrowia wykluczał korzystanie przez niego z atrakcji hotelowych, poza niemożliwością korzystania z atrakcji związanych z kontaktem z wodą w pierwszych dniach po wypadku. Pozwana zaprzeczyła, by B. S. większość czasu spędził w hotelowym pokoju, bowiem nie wykazał on tej okoliczności. Pozwana przyznała, że zdarzenie miało miejsce, jednak jej zdaniem brak jest racjonalnych podstaw do przyjęcia, że spowodowało tak daleko idące skutki, jak przedstawia to strona powodowa. Nadto pozwana wskazała, z ostrożności procesowej, że żądanie powodów jest rażąco wygórowane i opiewa na blisko 70% ceny umowy. Pozwana wskazała, że trudno uznać, że małe dziecko, miało świadomość zarówno nienależytego wykonania umowy, jak i krzywdy z tytułu zmarnowanego urlopu. Nadto przy orzekaniu, należałoby wziąć pod uwagę odszkodowanie, którego B. S. może domagać się od ubezpieczyciela (...) S.A. z tytułu uszczerbku na zdrowiu.

W piśmie z 18 kwietnia 2016 roku (k. 80-82) powodowie podtrzymali swoje stanowisko, a nadto wskazali, że zgłoszenie dokonane rezydentowi obejmowało wszystkie uwagi dotyczące stanu basenu, jak i terenu wokół obiektu. Rezydent, będący na miejscu, widząc stan obiektu, przyjął uwagi powodów bez zastrzeżeń i nie informując o konieczności ich pisemnego zgłoszenia. B. S. stosował się do zaleceń lekarza, który poinformował go, że przy każdym kontakcie ze słoną wodą czy gdy do rany dostanie się piasek może powstać konieczność powrotu do pokoju celem

przepłukania rany wodą słodką i zmiany opatrunku. Szwy zostały zdjęte dopiero po powrocie do domu, bowiem przy próbie usunięcia dwóch szwów okazało się, że rana nie goi się wystarczająco dobrze. Odnosnie odszkodowania z tytułu ubezpieczenia powodowie wskazali, iż przysługuje ono wyłącznie B. S. i ma na celu zrekomensowanie szkody w postaci rozcięcia pięty.

W toku postępowania strony podtrzymywały pierwotnie zajęte stanowiska.

Niniejsze postępowanie toczyło się w trybie uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 czerwca 2015 roku strony zawarły umowę o usługę turystyczną, której przedmiotem był pobyt powodów w okresie od 7 sierpnia 2015 roku do 18 sierpnia 2015 roku na wyspie Z. w hotelu (...). Cena za pobyt dla jednej osoby dorosłej w ww. terminie w ofercie all inclusive wynosiła 4.078,80 zł, a dla małoletniego powoda 1.503,80 zł. W ofercie wskazano, że na terenie obiektu hotelowego znajdują się park (...) wybudowany z myślą o najmłodszych i zjeżdżalnie. Pozwana reklamowała Z. I. Resort jako miejsce idealne na rodzinne wakacje. Dla dzieci przewidziano brodzik, program animacyjny Klub (...), Z. W., trampolinę, ściankę do wspinaczki, dmuchane zamki, pociąg elektryczny, plac zabaw, miniklub.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: umowa (k. 11-13),

W pierwszym dniu pobytu na urlopie, tj. 7 sierpnia 2015 roku B. S. po przyjeździe do ww. miejsca wypoczynku od razu udał się z 3-letnim synem A. na hotelowy basen. Na skutek wybrakowanych płytek na dnie basenu B. S. rozciął prawą piętę. Stopa mocno krwawiła. Do hotelu wezwano lekarza, który na miejscu w pokoju hotelowym założył powodowi sześć szwów. Syn powodów - A. S. (2) po zdarzeniu miał opory przed wejściem do basenu, bo bał się, czy nie przytrafi mu się to, co tacie.

dowód: zeznania powódki (k. 99 w zw. z k. 91-92), zeznania powoda (k. 99-100), fotografie (k. 15-20), raport ze zdarzenia (k. 14), raport medyczny (k. 21-27)

Powodowie zgłosili zajście zdarzenia rezydentowi pozwanej spółki. Powodowie poinformowali go także o niezadawalającym stanie technicznym basenu.

dowód: zeznania powódki K. S. (k. 98 w zw. z k. 87), zeznania powoda B. S. (k. 98 w zw. z k. 87)

Powód B. S. na skutek zdarzenia nie mógł w pełni korzystać z urlopu. Z uwagi na ranę na pięcie nie mógł prowadzić samochodu ani innych pojazdów mechanicznych. Powód, który planował aktywnie spędzić wypoczynek, musiał zrezygnować z atrakcji wymagających kontaktu z wodą, jak pływanie na skuterze wodnym, korzystanie z basenu, czy kąpiel w morzu. Powodowie zrezygnowali także z wycieczki statkiem, oglądania żółwi. Powód nie mógł także aktywnie spędzać czasu z 3-letnim synem i wszystkie związane z tym obowiązki spoczyły na K. S.. Przez pierwszych kilka dni po zdarzeniu powodowie nie spędzali wakacji w swoim towarzystwie. Powód musiał kilka razy dziennie zmieniać opatrunek, przez 5-6 dni brał leki przeciwbólowe, przez ból nie mógł spać w nocy. Powód musiał nosić tylko kłapki przez opatrunek i szwy. Przy próbie zdjęcia 2-3 szwów okazało się, że rana nie goi się wystarczająco dobrze, więc pozostałe były ściągane dopiero po powrocie do domu. B. S. skutki zdarzenia odczuwał jeszcze przez ok. miesiąc po powrocie z urlopu.

dowód: zeznania powoda B. S. (k. 98 w zw. z k. 87), zeznania powódki K. S. (k. 98 w zw. z k. 87)

W dniu 15 września 2015 roku powodowie złożyli u pozwanej pisemną reklamację usługi turystycznej dotyczącą wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych. Powodowie domagali się od pozwanego zapłaty odszkodowania w wysokości 7.986,62 zł, na którą to składały się kwoty: 1.932,28 zł tytułem odszkodowania oraz 6.054,34 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop. Powodowie wskazali, iż wybrali ofertę pozwanej, bowiem była reklamowana jako obiekt posiadający atrakcje w postaci basenów i zjeżdżalni i był polecany szczególnie rodzinom

z dziećmi. Powodowie podali, że wygląd basenu znacząco odbiegał od katalogowych fotografii, teren wokół niego był zabrudzony, a w wielu miejscach zarówno ponad jak i pod powierzchnią wody brakowało płytek. Wygląd głównej atrakcji hotelu - basenu - godził we wrażenia estetyczne, budził obawy dotyczące higieny oraz przez pozostawione po wybrakowanych płytkach dziury z ostrymi krawędziami powodowały, iż nie nadawał się on do użytku. Powodowie opisali okoliczności rozcięcia pięty przez B. S.. W odpowiedzi na reklamację pozwana wskazała, że zgodnie z OWU do umowy, będących jej integralną częścią, każdy z klientów był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem w tym (...) i zaleciła skontaktowanie się z ubezpieczycielem (...).

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: reklamacja wraz z dowodem doręczenia (k. 29-32), pismo z 7.10.2015r. (k. 33) OWU (k. 68-69)

Pismem z 21 października 2015 roku powodowie wezwali pozwaną do ustosunkowania się do reklamacji, podając, iż ich roszczenie dotyczy wadliwego wykonania przez pozwaną umowy o świadczenie usług turystycznych i przysługującym z tego tytułu roszczeniami o odszkodowanie oraz o zadośćuczynienie z tytułu zmarnowanego urlopu.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: pismo z 21.10.2015r. wraz z dowodem doręczenia (k. 34-35)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dowodów w postaci dokumentów prywatnych i urzędowych, a także zeznań świadka A. P. (k. 114-115) i przesłuchania stron z ograniczeniem do przesłuchania powodów B. S. (k. 98 w zw. z k. 87) i K. S. (k. 98 w zw. z k. 87).

Treść dokumentów prywatnych i urzędowych wymienionych powyżej oraz autorstwo ich poszczególnych zapisów nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron procesu, wobec czego Sąd nie miał powodów, by nie oprzeć na nich swych ustaleń faktycznych. Sąd nie znalazł przy tym żadnych innych okoliczności, które spowodowałyby, iż przedłożonym dokumentom prywatnym – stanowiącym dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w danym dokumencie, czy też urzędowym – korzystającym z domniemania prawdziwości i autentyczności, należałoby odmówić przymiotu wiarygodności.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki K. S. (k. 98 w zw. z k. 87) oraz zeznaniom powoda B. S. (k. 98 w zw. z k. 87). Należy wskazać, iż samo to, że doszło do zdarzenia z rozcięciem pięty, było bezsporne w niniejszym postępowaniu. Powodowie wskazali na ograniczenia w korzystaniu z urlopu, które spowodował wypadek B. S.. Sąd w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i logiki uznał, iż nie ma podstaw do uznania, że były one nieprawdziwe. Niewątpliwie rana na pięcie powoda musiała być głęboka, skoro lekarz założył sześć szwów i spowodowało to że B. S. nie mógł spędzać czasu tak, jak planował, co przełożyło się na sposób spędzenia wakacji przez całą rodzinę.

Zeznania świadka A. P. (k. 114-115) - pracownika pozwanej spółki - Sąd ocenił jako wiarygodne. Świadek zeznawała spójnie i logicznie, podając rzeczowe informacje odnośnie samego hotelu. Świadek podała, iż nie było jej na miejscu zdarzenia, ani nie zajmowała się rozpatrywaniem złożonej przez powodów reklamacji. W ocenie Sądu zeznania świadka były spontaniczne, nie starała się ona ukrywać braku wiedzy odnośnie konkretnych okoliczności, co dodatkowo świadczyło o tym, że nie stara się ona zeznawać na korzyść którejkolwiek ze stron postępowania. Świadek zrelacjonowała stan i ofertę hotelu.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka E. K. z uwagi na niemożność ustalenia aktualnego adresu tego świadka.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym procesie powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz:

- B. S. kwoty 2.815,76 zł obejmującej 815,76 zł tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych zawartej 23 czerwca 2015 roku w P. oraz 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop wraz z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- K. S. kwoty 2.815,76 zł obejmującej 815,76 zł tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych zawartej 23 czerwca 2015 roku w P. oraz 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop wraz z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- A. S. (1) kwoty 1.050,76 zł obejmującej 300,76 zł tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych zawartej 23 czerwca 2015 roku w P. oraz 750,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop wraz z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Powodowie powoływali się na zmarnowany urlop oraz nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych jako podstawę swego żądania. Precyzując podstawy faktyczne żądania zapłaty odszkodowania za zmarnowany urlop i nienależyte wykonanie umowy, powodowie powołąli się w uzasadnieniu pozwu na niezgodny z ofertą stan basenu, którego otoczenie było zaniedbane, budziła obawy higiena, a nadto w basenie brakowało płytek zarówno pod, jak i nad powierzchnią wody. Nadto powodowie wskazywali na bezsporne zdarzenie, do którego doszło w pierwszym dniu pobytu podczas korzystania z basenu, w którym to ucierpiał powód B. S., raniąc się o ostrą krawędź powstałą na skutek wybrakowanej płytki w prawą piętę. Rozcięcie wymagało założenia sześciu szwów, co znacznie wpłynęło na plany spędzania urlopu.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że umowa o świadczenie usług turystycznych, z której powodowie wywodzili swoje roszczenie i której fakt zawarcia był w niniejszej sprawie bezsporny, została uregulowana w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz.U. z 2004 r., nr 223, poz. 2268 z późn. zm.). W rozdziale 3 powyższej ustawy zawarte zostały przepisy regulujące ochronę klienta, stanowiące implementację do prawa polskiego postanowień unijnej dyrektywy 90/314 z dnia 13 czerwca 1990r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz. Urz. L 158,23/06/1990 P. (...))

Bezspornym w niniejszym postępowaniu był fakt, iż w dniu 7 sierpnia 2015 roku powód B. S., korzystając z przyhotelowego basenu, rozciął piętę. Pozwana wskazywała, iż powodowie nie zgłaszali poza zajęciem zdarzenia, żadnych innych niedogodności, nadto kwestionowała, by powód B. S. nie mógł po wypadku korzystać z atrakcji oferowanych przez hotel. Pozwana negowała nadto roszczenie powodów co do wysokości.

Zgodnie z art. 11a ustęp 1 ustawy o usługach turystycznych organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie: 1) działaniem lub zaniechaniem klienta; 2) działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nieuczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo 3) siłą wyższą.

W orzecznictwie i doktrynie ugruntował się już pogląd (podzielany również przez Sąd rozstrzygający w niniejszym postępowaniu), że przepis art. 11a ust. 1 ustawy o usługach turystycznych może być podstawą odpowiedzialności organizatora turystyki za szkodę niemajątkową klienta w postaci tzw. zmarnowanego urlopu (por. uchwała Sądu Najwyższego z 19 listopada 2010 roku, III CZP 79/10). W uzasadnieniu uchwały z dnia 19.11.2010r. Sąd Najwyższy wyjaśnił m.in., że niematerialny charakter szkody w postaci „zmarnowanego urlopu” nie może budzić wątpliwości, gdyż w majątku poszkodowanego nie dochodzi z tego tytułu do jakiegokolwiek uszczerbku. Jest poza tym oczywiste, że przyjemność oczekiwana w związku z podróżą (urlopem), a niezyskana w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania zawartej umowy, pozostaje wyłącznie w sferze wrażeń i uczuć, jest więc zjawiskiem czysto psychicznym, pozbawionym elementu majątkowego lub komercyjnego.

Uczestnik podróży - klient ma prawo żądać od organizatora podróży wykonania umowy, to znaczy dostarczenia ustalonych świadczeń - przewozu, hotelu, realizacji programu imprezy itp. W razie niewykonania lub nienależytego

wykonania umowy przez organizatora z powodu okoliczności, za które ten odpowiada, może dochodzić odszkodowania. Szkodą będzie niewątpliwie nieotrzymanie niektórych przewidzianych świadczeń bądź otrzymanie świadczeń niższej jakości. Odpowiedzialność kontraktowa biura podróży wynika z faktu zawarcia umowy o podróż, o czym stanowi art. 11a ust. 1 ustawy o usługach turystycznych. Odpowiedzialność jest oparta na zasadzie ryzyka, gdyż organizator turystyki, chcąc się uwolnić od odpowiedzialności, musi udowodnić 1 z 3 wymienionych w powołanym artykule przesłanek egzoneracyjnych.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, należy uznać za udowodnione, iż stan basenu przyhotelowego, który był jedną z jego głównych atrakcji nie był odpowiedni. Powodowie wykazali za pomocą fotografii, iż basen był zaniedbany, bowiem brakowało w niektórych miejscach płytek. Gdyby było inaczej, powód B. S. nie rozciąłby pięty przy skorzystaniu z basenu i nie doznałby w ten sposób szkody na zdrowiu.

Z oferty pozwanej wynikało, iż obiekt był prezentowany jako szczególnie korzystny dla rodzin z dziećmi, bowiem zapewniał dzieciom wiele atrakcji, z których wiele było związanych właśnie z basenem. Powodowie, zawierając umowę z pozwaną, właśnie tym kierowali się przy wyborze oferty dla swojej rodziny, w tym 3-letniego synka. Po zdarzeniu, którego świadkiem był małoletni A. S. (2), chłopiec miał opory przed wejściem do basenu i nie mógł aktywnie spędzać czasu w wodzie z ojcem.

W następnej kolejności wskazać należy, że dokonując wyliczenia należnego powodom odszkodowania, Sąd uwzględnił stanowisko powodów, iż pozwana nie wykonała należycie umowy w zakresie zapewnienia udostępnienia przyhotelowego basenu. Basen, o którym była mowa powyżej z uwagi na uszkodzenia w jego powierzchni nie spełniał wymogów bezpieczeństwa, a zatem usługa realizowana przez pozwaną niewątpliwie była niższej jakości.

Rozważając wysokość należnego powodom odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy, Sąd posiłkował się tzw. tabelą frankfurcką (opublikowaną na stronie internetowej www.konsument.gov.pl), pod którym to pojęciem w doktrynie rozumie się orzeczenie 24. Izby Cywilnej L. we F., w którym sąd ten, dostrzegając konieczność ujednoczenia orzecznictwa w zakresie odpowiedzialności organizatorów w przypadku umowy o podróż, wskazał wady podróży i procentowe wysokości odszkodowania, jakie powinien otrzymać turysta. Z polskiej praktyki orzeczniczej wynika, że do tabeli tej coraz częściej odwołują się także sądy polskie. Oczywiście nie traktują one tej tabeli jako wiążącej, ale jako instrument wynikający z pewnego doświadczenia, który można, przy braku przeciwwskazań, stosować w konkretnych przypadkach także w naszym kraju (por. P. Cebula, Komentarz do ustawy o usługach turystycznych, program Lex).

K. S. i B. S. zapłacili za usługę turystyczną po 4.078,80 zł, a małoletni A. S. (2) 1.503,80 zł pobyt obejmował 12 dni, a zatem można przyjąć, że każdy dzień pobytu powodów K. i B. S. kosztował 340,00 zł, a A. S. (1) 130,00 zł.

Posługując się wspomnianą „tabelą frankfurcką”, Sąd uznał za zasadne przyznanie powodom odszkodowania w wysokości po 10% ww. „ceny 1 dnia” za każdy dzień, a zatem po 34,00 zł za każdy dzień, czyli po 400,00 zł za okres całego urlopu. Biorąc pod uwagę fakt, iż do zdarzenia doszło już pierwszego dnia wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanej na powodów B. i K. S. „zaokrągloną” kwotę po 400,00 zł tytułem nienależytego wykonania umowy. Z tego samego tytułu Sąd przyznał na rzecz A. S. (1) 150 zł (odpowiadające 10% z ceny wycieczki wykupionej dla małoletniego).

W następnej kolejności należało odnieść się do roszczenia powodów dotyczącego zadośćuczynienia za zmarnowany urlop. Z tego tytułu K. i B. S. po 2.000,00 zł, a A. S. (2) 750,00 zł.

W ocenie Sądu okoliczności przedmiotowej sprawy przemawiają za zaliczeniem sytuacji, w jakiej znaleźli się powodowie do przejawów zmarnowanego urlopu. Biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe, należy stwierdzić jednoznacznie, iż cały okres planowania, rezerwacji, organizacji, a następnie oczekiwania na podróż i urlop w danym okresie wiąże się z przyjemnymi odczuciami psychicznymi. Zakłócenie tych przeżyć spowodowane przez niedopełnienie obowiązków przez organizatora wycieczki niewątpliwie wpływa negatywnie na odczucia, prowadzi do stresu i może odbić się na jakości całego urlopu, który winien charakteryzować się poczuciem odprężenia i relaksu. Zdaniem Sądu realia niniejszej sprawy przemawiają za uznaniem, iż z przyczyn leżących po stronie pozwanej spółki

jako organizatora imprezy turystycznej urlop powodów rzeczywiście okazał się częściowo zmarnowany. Roszczenie powodów zasługiwało zatem na uwzględnienie w części.

Sąd uznał bowiem twierdzenia powodów odnośnie zmarnowanego urlopu za wiarygodne. Powód B. S. miał założonych 6 szwów na pięcie, a rana była głęboka, co spowodowało, iż nie mógł on korzystać w pełni z atrakcji oferowanych przez pozwaną, nie mógł korzystać z kąpieli, co jest bardzo dużym ograniczeniem, zważywszy na to, iż urlop w Grecji, ciepłym kraju, jest także często wybierany z powodu ciepłej wody i pogody umożliwiającej plażowanie. Powód miał założony opatrunek, nie mógł nosić pełnych butów i musiał uważać, by do rany nie dostał się piasek. Nadto dolegliwości bólowe, także występujące podczas chodzenia ograniczały możliwości jego przemieszczania się. Nie mógł on także spędzać aktywnie wakacyjnego czasu z 3-letnim synem, a spędzanie czasu z rodziną jest także jednym z częstych założeń urlopów, kiedy to można poświęcać sobie wzajemnie więcej czasu, niż na co dzień. Małoletni powód miał obawy co do korzystania z basenów, bojąc się uszkodzenia nogi, którego doznał ojciec. Niewątpliwie to, że B. S. nie mógł aktywnie spędzać czasu z synem, przełożyło się także na większe obciążenie z tego tytułu powódki K. S.. Sąd wziął pod uwagę także to, że zaistnienia samego zdarzenia wywołało konieczność wezwania lekarza, poddania się zabiegowi zszycia rany, zgłoszenia wypadku rezydentowi, co także spowodowało stres i wymagało przeznaczenia na te czynności czasu. Niewątpliwie rozcięcie stopy powoda i skutki tego zdarzenia dla aktywności powoda wywołały negatywne emocje w rodzinie powodów w czasie, w którym mieli beztrudnie wspólnie wypoczywać. Odpowiedzialność za to ponosi pozwana, skoro nie zapewniła bezpiecznej hotelowej infrastruktury basenowej, którą czyniła głównym atutem sprzedanej powodom imprezy turystycznej.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż z tytułu zadośćuczynienia zasadnym było przyznać powodowi B. S. kwotę 1.000,00 zł, powódce K. S. 500,00 zł, zaś małoletniemu synowi A. 250 zł.

Na podstawie powyższych ustaleń, Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda B. S. kwotę 1.400,00 zł (400,00 zł + 1.000,00 zł) z ustawowymi odsetkami od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, w punkcie 3 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powódki K. S. kwotę 900,00 zł (400,00 zł + 500,00 zł) z ustawowymi odsetkami od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a w punkcie 5 urlopu zasądził na rzecz powoda A. S. (1) od pozwanej kwotę 400,00 zł z ustawowymi odsetkami od 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

W związku z powyższym w pozostałym zakresie powództwo należało oddalić (pkt 2, 4 i 6 wyroku), ponieważ Sąd uznał, iż roszczenia powodów były wygórowane. Częściowo niezgodne z umową działanie pozwanej nie doprowadziło do całkowitej niemożności realizacji planów urlopowych powodów. Powodowie spędzili zarezerwowany okres na wyspie Z., w hotelu przez nich wybranym, co do którego standardu, poza jakością basenu, nie zgłaszali żadnych zastrzeżeń. Częściowo został jedynie obniżony komfort ich pobytu.

Ustawowe odsetki od kwot zasądzonych na rzecz powodów Sąd zasądził od dnia 21 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty na podstawie art. 481 kc -zgodnie z żądaniem pozwu. Roszczenie odsetkowe było uzasadnione wobec wcześniejszego kierowania do pozwanej wezwania do zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc. Sąd wobec częściowego uznania powództwa uznał, iż zasadnym będzie obciążenie stron kosztami postępowania po połowie. Należy wskazać, iż powództwo okazało się słuszne co do zasady, natomiast samo wyliczenie odszkodowania i zadośćuczynienia jest kwestią oceną, a Sąd, ustalając jego wysokość, kieruje się własnym uznaniem.

Tym samym koszty zastępstwa procesowego zostały pomiędzy stronami zniesione, natomiast pozwana winna ponieść połowę kosztów w postaci opłat sądowych od pozwu.

Wskazać należy, iż sprawa toczyła się w postępowaniu uproszczonym i wobec wysokości roszczeń każdego z powodów, pozwana winna zwrócić powodowi B. S. kwotę 50,00 zł, powódce K. S. - 50,00 zł, a A. S. (2) 15,00 zł, o czym Sąd orzekł odpowiednio w punktach 7, 8 i 9 wyroku. Zaznaczyć przy tym należy, że ze względu na uproszczony tryb postępowania,

należne opłaty od pozwu wynosiły odpowiednio 100 zł, 100 zł i 30 zł. Nadpłatę opłaty wniesionej przez powodów Sąd zwróci na podstawie osobnego zarządzenia.

SSR Ewa Markowicz